

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 91-1937)

Originalt emne

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Borgerskolen, Nørrebrogade

Skole- og Undervisningsvæsen/Skole- og Undervisningsvæsen i Almindelighed

Socialvæsen

Socialvæsen/Skolebespisning

Uddrag fra byrådsmødet den 22. april 1937 - side 12

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1937)

Besværing fra Lærerraadet ved Borgerskolen, Nørrebrogade, over den Form, hvorunder Skolebespisningen foregaar.

Chr. Nielsen udtalte, at det var det sociale Udvalg, der forestod Børnebespisningen og man havde indført Frokostbespisning som et Forsøg i Borgerskolerne i Frederiksballe og Nørrebrogade. Udvalget havde ikke modtaget nogen som helst Klage over Børnenes Opførsel; men nu forelaa der en saadan fra Lærerne i Nørrebrogades Skole, og ifølge denne skulde der være sket meget graverende Ting under Bespisningen, hvor Børnene skulde have smidt Maden bort, klistret den op under Bordene eller spillet Bold med den. Taleren fandt denne Klage meget mærkelig, for hvis der virkelig fandt noget saadant Sted, maatte det dog være konstateret, før Bespisningen nu var forbi, og det havde da været Lærernes Pligt at meddele det til det sociale Udvalg, saa man kunde have søgt at raade Bod derpaa. Ligeledes vidste Lærerne godt, at det var det sociale Udvalg, der forestod Bespisningen, og det havde derfor været mest korrekt at henvende sig til dette i Stedet for

at sende en Klage til Byraadet. Udvalget holdt hvert Aar, før Besisningen begyndte, et Møde med Overlærerne, hvor man diskuterede Besisningen og blev nogenlunde enige om at forsøge Frokostbesisningen i Stedet for varm Mad. Den indeholdt flere Vitaminer, som Børnene havde særlig Brug for, og ved Forsøg paa Skoler i København havde det vist sig, at Børnenes Vægtforøgelse blev betydelig større end ved Middagsbesisning; det var derfor noget vanskeligt at gaa imod Videnskabens Resultater. Men hvis der virkelig var foregaaet saa forfærdelige Ting, som der stod i Klagen, saa fandt Taleren, at Lærerne og Overlæreren ikke helt kunde skyde Sagen fra sig som dem uvedkommende; de maatte dog have et vist Ansvar for Børnenes Opførsel paa Skolen. Man maatte gaa ud fra, at Overlæreren og i hans Forfald Næstkommenderende havde om ikke juridisk, saa en moralsk Pligt til at tilse Besisningen; det skete vist ogsaa i andre Skoler. Det var beklageligt, at man sender saadanne Skrivelser, for man opnaaede kun at misrekommandere Skolebesisningen i Befolkningens Øjne. Taleren vilde foreslaa at sende Skrivelsen til det sociale Udvalg.

Thomas Christensen antog, at der manglede den nødvendige Kontrol ved Besisningen. Maden var sikkert god nok, og den indeholdt de nødvendige Vitaminer, men Børnene vilde ikke spise den, og Grunden maatte da være, at de ikke er sultne.. Der burde være Kontrol med, at Børn ikke skal spise paa Skolen, hvis de medbringer Frokost hjemmefra; der var Folk nok, som manglede det nødvendige, og man kunde ikke have Udgift til Besisning, hvis Maden smides væk. Der var sikkert ingen, der havde noget imod Skolebesisning, men der maatte en effektiv Kontrol til, og Ansvaret burde ligge hos Pedellen eller Overlæreren.

Stecher Christensen syntes ogsaa, det saa lidt mærkeligt ud, at man modtager en saadan Skrivelse, efter at Skolebesisningen er afsluttet. Lærerne havde maaske ikke nogen juridisk Ret eller Pligt til at kontrollere Besisningen, men de havde en moralsk Pligt til at skride ind, naar de opdagede, at der svines med Maden. Det havde set bedre ud, hvis de i Tide havde henledt rette vedkommendes Opmærksomhed paa Forholdet, saa man kunde have undgaaet at tage Stilling dertil nu. Taleren kunde slutte sig til, at man foreløbig tager Sagen til Efterretning.

Joh s. Riber fastslog, at Børnebesisning er et Gode, som man ikke maatte se forkert paa. Det sociale Udvalg havde sikkert grebet til den nye Form, fordi de havde ment, at det var det bedste, og det var det maaske ogsaa; men det kunde Børnene og deres Forældre ikke

indse; de vilde helst have den varme Mad. Der var næppe Tvivl om, at hvis man indførte den varme Mad, vilde det gaa bedre.

Ch r. Nielsen erkendte, at Lærerne har ingen juridisk Pligt til at kontrollere Bespisningen, men man var gaaet ud fra, at naar der i Forvejen var forhandlet med Skolerne derom, vilde de betragte det som deres Opgave at have Tilsyn dermed. I flere Skoler ordnede Lærerne Indkøb til Bespisningen, og der var ingen Grund til at stille sig anderledes overfor Frokostbespisningen. Hvis der laa redelige Hensigter bag Klagen, burde man forlængst have gjort Socialudvalget opmærksom paa Forholdet; nit tydede det mere paa, at der skal drives Propaganda mod Frokostbespisningen.

Borgmesteren kunde godt tænke sig, at der var mange smaa Hjem, hvor man væsentlig lever af tør Kost, og Børnene derfor længes efter et Maaltid varm Mad. Nu kunde Socialudvalget jo undersøge Sagen og samtidig forhandle lidt med Skolens Autoriteter om dette Forhold. Men Taleren fandt ogsaa, at naar Lærerne havde konstateret en Uvilje mod Maden, burde de i Tide have henvendt sig paa rette Sted i Stedet for at komme med en Klage til Byraadet efter Bespisningens Slutning. Nu blev Sagen sendt til Socialudvalget og kunde foreløbig tages til Efterretning.

Toges til Efterretning.